

εἶναι προϊόν της δημιουργικῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου, πού πρέπει νά τιμᾶται ὡς ναός τοῦ Θεοῦ καί κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ Ἁγία Γραφή, ὡς βιβλίον προοριζόμενο γιά τήν καθοδήγηση τῶν ἀνθρώπων πρὸς τή σωτηρία, δέν ἀναφέρεται σέ συγκεκριμένες δίαιτες ἢ ὀργανωμένα προγράμματα σωματικῆς ἄσκησης. Ὡστόσο, μέ τήν καταδίκη τῆς ἀργίας καί τόν ἐκθειασμό τῆς ἐργασίας, μέ τήν προβολή τῆς νηστείας καί τῆς ἐγκράτειας καί τήν παράλληλη καταδίκη τοῦ ὑλιστικοῦ τρόπου ζωῆς, μέ τήν ἀνάδειξη τοῦ ἀσκητικοῦ ιδεώδους καί τήν ἀποστροφή πρὸς κάθε εἶδος ἀσωτίας, δίδει οὐσιαστικά κατευθυντήριες γραμμές γιά τή διατήρηση τῆς σωματικῆς υγείας, πού, ἀσφαλῶς, δέν ἐκλαμβάνεται ὡς αὐτοσκοπός, ἀλλά ὡς βασικός παράγοντας ἐπηρεασμοῦ τῆς πνευματικῆς κατάστασης τοῦ ἀνθρώπου.

Στίς μέρες μας ὁ ἀθλητισμός ὑποφέρει, ἐξαιτίας τῆς ἔντονης ἐμπορικοποίησής του καί τῆς χειραγώγησής του ἀπό οἰκονομικά, πολιτικά ἢ ἄλλα συμφέροντα. Οἱ ἔννοιες τοῦ «εὖ ἀγωνίζεσθαι» ἢ τῆς εὐγενοῦς ἁμιλλας θεωροῦνται πιά ξεπερασμένες, ἐνῶ γιά πολλούς ὁ χῶρος τοῦ ἀθλητισμοῦ χρησιμεύει ὡς πεδίο ἐκτόνωσης τῆς συσσωρευμένης καί καταπιεσμένης ἀντιδραστικότητάς τους, ὅπως προκύπτει ἀπό τίς, μέ ὅλο καί μεγαλύτερη συχνότητα καί ἔνταση, θλιβερές ἐκδηλώσεις χουλιγκανισμοῦ, πού καταγράφονται στούς ἀθλητικούς χώρους, σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο καί στήν πατρίδα μας.

Ἀπέναντι στό χουλιγκανισμό καί τά ἄλλα προβλήματα πού μαστίζουν τό χῶρο τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἡ Ἐκκλησία δέν τοποθετεῖται, ἀσφαλῶς, ὡς ἓνας ἀπό τούς κοινωνικούς ἐταίρους, γιατί αὐτό δέν ἀρμόζει οὔτε στήν ιδιότητα οὔτε στήν ἀποστο-

λή της. Ἀντίθετα, προβάλλει καί προτείνει τρόπους, πρακτικές καί πρότυπα, ἡ υἱοθέτηση τῶν ὁποίων ὄχι μόνο θά ὠφελοῦσε σέ προσωπικό ἐπίπεδο τούς ἀθλητές, τούς φιλάθλους ἢ τούς παράγοντες τοῦ ἀθλητισμοῦ καί τόν ἴδιο τόν ἀθλητισμό, ἀλλά θά συνέβαλε στήν πνευματική προκοπή τους καί τήν πραγματοποίηση τοῦ τελικοῦ σκοποῦ τῆς ζωῆς τους, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τή θέωση.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, θέλοντας νά προετοιμάσει τό μαθητή του Τιμόθεο γιά τό δύσκολο ἔργο τῆς διαποίμανσης τῶν πιστῶν, τόν παρομοιάζει μέ ἀθλητή καί τοῦ λέγει: «*Εάν δέ καί ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, εάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ*»· δηλαδή ὅταν κάποιος μετέχει σέ ἀθλητικούς ἀγῶνες, δέν

παίρνει τό στεφάνι τῆς νίκης, ἂν δέν ἀγωνιστεῖ σύμφωνα μέ τούς κανόνες. Τά λόγια αὐτά, ἂν καί χρησιμοποιοῦνται μέ συμβολική ἔννοια, προσδιορίζουν τά πλαίσια μέσα στά ὁποῖα ἐκεῖνοι πού ἀσχολοῦνται μέ τόν ἀθλητισμό, εἴτε ὡς ἀθλητές εἴτε ὡς θεατές, μποροῦν νά ὠφελοῦνται σωματικά καί πνευματικά.

Ἡ ἐπιδίωξη τῆς πρωτιάς εἶναι, ἀσφαλῶς, θεμιτή καί ἀξιέπαινη. Ἀρκεῖ νά ἀγωνίζεται κανεὶς σύμφωνα μέ τούς κανόνες, ὄχι τόσο αὐτούς πού συντάσσονται ἀπό ἀθλητικές ἀρχές καί ὁμοσπονδίες, ὅσο τοῦς ἠθικούς, πού ἔχουν παραδοθεῖ ἀπό τόν ἴδιο τό Θεό. Ἡ πρακτική, ἄλλωστε, τοῦ δίκαιου παιχνιδιοῦ (fair play) πού δέν προβλέπεται ἀπό τοῦς ἐπίσημους κανονισμούς, ἀποτελεῖ ἔμμεση ὁμολογία

αὐτῆς τῆς ἀνάγκης.

Ἄν ὁ ἀθλητής ἢ ὁ φίλαθλος διαπνέονται ἀπό αἰσθήματα σεβασμοῦ καί ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον τους, πού στή δεδομένη στιγμή εἶναι ὁ παίκτης ἢ ὁ ὁπαδός τῆς ἄλλης ομάδας, θά τοῦ ἀναγνωρίσουν ὅπωςδῆποτε τό δικαίωμα νά διεκδικεῖ κι ἐκεῖνος τή νίκη. Καί πολύ περισσότερο, θά ἀποφύγουν νά προσβάλλουν τήν τιμή καί ἀξιοπρέπειά του μέ λόγια ἢ χειρονομίες ἢ νά θέσουν σέ κίνδυνο τή ζωή του μέ βίαιες ἐνέργειες. Ἄν ἀκόμη αὐτός πού, μέ ὁποιαδήποτε ιδιότητα, ἀσχολεῖται μέ τόν ἀθλητισμό διαθέτει τίς ἀρετές τῆς ὑπακοῆς καί τῆς ταπεινώσεως, λογικό εἶναι νά ἐφαρμόζει μέ εὐχαρίστηση τοῦς κανονισμούς, νά μὴ αἰσθάνεται πικρία, ὅταν δέν νικᾷ καί, φυσικά, νά μὴ χρησιμοποιεῖ ἀθέμιτες μεθόδους, ὅπως τό ντόμπιγκ, τή δωροδοκία, τό βρώμικο παιχνίδι κ.λπ., γιά νά ἐξασφαλίσει εὐνοϊκά ἀποτελέσματα.

Εἶναι πράγματι θλιβερό νά τραυματίζονται ψυχές καί σώματα, νά χάνονται περιουσίες ἢ καί ζωές, νά δημιουργοῦνται συνθήκες ἔχθρας καί διχασμοῦ, σ' ἓνα χῶρο, ὅπου θά ἔπρεπε οἱ ἄνθρωποι νά χαίρονται, νά γυμνάζονται καί νά ψυχαγωγοῦνται. Εἶναι φανερό πῶς, γιά νά ξαναγίνει ὁ ἀθλητισμός χῶρος ψυχαγωγίας, ἀθλησης καί εὐγενοῦς ἁμιλλας, χρειάζονται ἄνθρωποι ἐνάρετοι καί συμπεριφορές ἠθικές. Ὅσοι δέν τό ἀντιλαμβανόμαστε αὐτό καί δέν συμβάλλουμε στήν ἐμπέδωσή του μέσα στήν Κοινωνία, εἴμαστε συνυπεύθυνοι γιά τή διαιώνιση τοῦ χουλιγκανισμοῦ.

